II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Οκτωβρίου 2006

για την προσχώρηση της Κοινότητας στη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο

(2006/719/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ), σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο και το άρθρο 300 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([1]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο στόχος της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (HCCH) συνίσταται στην προοδευτική ενοποίηση των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Ο οργανισμός έχει μέχρι σήμερα θεσπίσει σημαντικό αριθμό συμβάσεων σε διάφορους τομείς του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

(2) Από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ η Κοινότητα έχει αρμοδιότητα να θεσπίζει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Κατά την άσκηση αυτής της αρμοδιότητάς της η Κοινότητα έχει θεσπίσει σειρά νομικών πράξεων, πολλές εκ των οποίων συμπίπτουν, μερικά ή συνολικά, με τους τομείς εργασίας της HCCH.

(3) Είναι ουσιαστικής σημασίας για την Κοινότητα να της χορηγηθεί καθεστώς που να ανταποκρίνεται στο νέο της ρόλο ως σημαντικού διεθνούς παράγοντα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις και να μπορεί να ασκήσει την εξωτερική αρμοδιότητά της συμμετέχοντας ως πλήρες μέλος στις διαπραγματεύσεις των συμβάσεων που διεξάγονται στο πλαίσιο της HCCH και εμπίπτουν στους τομείς αρμοδιότητάς της.

(4) Με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2002 το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Επιτροπή να διαπραγματευθεί τις προϋποθέσεις και τις λεπτομέρειες προσχώρησης της Κοινότητας στην HCCH.

(5) Με κοινή επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Προεδρίας προς την HCCH, στις 19 Δεκεμβρίου 2002, η Κοινότητα υπέβαλε αίτηση για να καταστεί μέλος της HCCH και ζήτησε την έναρξη διαπραγματεύσεων.

(6) Τον Απρίλιο του 2004 μία ειδική επιτροπή γενικών υποθέσεων και πολιτικής της HCCH εξέφρασε την ομόφωνη άποψη ότι, ως θέμα αρχής, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα πρέπει να καταστεί μέλος της HCCH και προσδιόρισε ορισμένα κριτήρια και διαδικασίες για τον τρόπο συμμετοχής της.

(7) Τον Ιούνιο του 2005 η διπλωματική σύνοδος της HCCH ενέκρινε με συναίνεση τις τροποποιήσεις του καταστατικού που είναι απαραίτητες για να επιτρέψουν την προσχώρηση ενός οργανισμού περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης. Τα μέλη της Συνδιάσκεψης κλήθηκαν στη συνέχεια να ψηφίσουν τις εν λόγω τροποποιήσεις, ει δυνατόν εντός εννέα μηνών.

(8) Οι τροποποιήσεις του καταστατικού θα τεθούν σε ισχύ τρεις μήνες αφότου ενημερωθούν τα μέλη από το Γενικό Γραμματέα της HCCH ότι επιτεύχθηκε η πλειοψηφία των δύο τρίτων που απαιτείται για την τροποποίηση του καταστατικού. Λίγο μετά την έναρξη ισχύος μια έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου γενικών υποθέσεων και πολιτικής θα αποφασίσει επίσημα για την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην HCCH.

(9) Η έκβαση των διαπραγματεύσεων για την αναθεώρηση του καταστατικού είναι ικανοποιητική, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων της Κοινότητας.

(10) Το άρθρο 2Α του αναθεωρημένου καταστατικού παρέχει τη δυνατότητα στην Κοινότητα να καταστεί μέλος της HCCH υπό την ιδιότητά της ως οργανισμού περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης.

([1]) Δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

(11) Η προσχώρηση της Κοινότητας στην HCCH κρίνεται ενδεδειγμένη.

(12) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία συμμετέχουν στην έγκριση της παρούσας απόφασης.

(13) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης, και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

1. Η Κοινότητα προσχωρεί στην Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο μέσω δήλωσης αποδοχής του καταστατικού της Συνδιάσκεψης (καταστατικό), όπως παρατίθεται στο παράρτημα I της παρούσας απόφασης, μόλις η Συνδιάσκεψη λάβει επίσημα την απόφαση να κάνει την Κοινότητα δεκτή ως μέλος.

2. Η Κοινότητα καταθέτει επίσης δήλωση αρμοδιότητας που προσδιορίζει τα ζητήματα σε σχέση με τα οποία της παραχωρείται αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη της, όπως ορίζεται στο παράρτημα II της παρούσας απόφασης, και δήλωση για ορισμένα θέματα που αφορούν την Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, όπως παρατίθεται στο παράρτημα III της παρούσας απόφασης.

3. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να θέσει σε εφαρμογή όλες τις απαραίτητες διαδικασίες για να θέσει σε ισχύ τις παραγράφους 1 και 2.

4. Το κείμενο του καταστατικού προσαρτάται στην παρούσα απόφαση ως παράρτημα IV.

5. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης ο όρος «κράτος μέλος» σημαίνει όλα τα κράτη μέλη πλην της Δανίας.

Λουξεμβούργο, 5 Οκτωβρίου 2006.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K. RAJAMÄKI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Πράξη προσχώρησης στη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο

κ. J.H.A. VAN LOON
Γενικό Γραμματέα
Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο
Scheveningseweg 6
2517 THE HAGUE
NETHERLANDS

Αξιότιμε κύριε,

Έχω την τιμή να σας πληροφορήσω ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποφάσισε να προσχωρήσει στην Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο. Σας ζητώ ως εκ τούτου να δεχθείτε την παρούσα πράξη, με την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποδέχεται το καταστατικό της Συνδιάσκεψης της Χάγης σύμφωνα με το άρθρο 2Α. Εσωκλείω δήλωση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που προσδιορίζει τα θέματα σε σχέση με τα οποία παραχωρείται αρμοδιότητα σε αυτήν από τα κράτη μέλη της και δήλωση για ορισμένα θέματα που αφορούν τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποδέχεται επίσημα και χωρίς επιφυλάξεις τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την προσχώρησή της στην Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, όπως αυτές ορίζονται στο καταστατικό, και δεσμεύεται επισήμως να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που της αναλογούν κατά τη στιγμή της προσχώρησής της.

Δεχθείτε, αξιότιμε κύριε, την έκφραση της βαθύτατης εκτίμησής μου,

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Δήλωση αρμοδιότητας της Κοινότητας που προσδιορίζει τα θέματα σε σχέση με τα οποία της παραχωρείται αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη της

1. Η παρούσα δήλωση δίδεται σύμφωνα με το άρθρο 2Α παράγραφος 3 του καταστατικού της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και εξειδικεύει τα θέματα σε σχέση με τα οποία παραχωρείται αρμοδιότητα στην Κοινότητα από τα κράτη μέλη της.

2. Η Κοινότητα είναι αρμόδια να θεσπίζει γενικά και ειδικά μέτρα που αφορούν το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο σε διάφορους τομείς στα κράτη μέλη της. Σε σχέση με ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιότητας της HCCH, η Κοινότητα είναι ιδίως αρμόδια, σύμφωνα με τον τίτλο IV της συνθήκης ΕΚ, να θεσπίζει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς [άρθρο 61 στοιχείο γ) και άρθρο 65 της συνθήκης ΕΚ]. Αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν:

   α) βελτίωση και απλούστευση του συστήματος διασυνοριακής κοινοποίησης και επίδοσης δικαστικών και εξώδικων πράξεων· συνεργασία κατά τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων· αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των εξωδικαστικών αποφάσεων·

   β) προώθηση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη σχετικά με τη σύγκρουση νόμων και δικαιοδοσίας·

   γ) εξάλειψη εμποδίων στην καλή λειτουργία της διαδικασίας που ακολουθείται σε αστικές υποθέσεις, εάν είναι απαραίτητο με την προώθηση της συμβατότητας των κανόνων πολιτικής δικονομίας που ισχύουν στα κράτη μέλη.

3. Στους τομείς που δεν υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητά της η Κοινότητα αναλαμβάνει δράση, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, μόνο εφόσον και κατά το βαθμό που οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προτεινόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα από την Κοινότητα. Οποιαδήποτε δράση της Κοινότητας δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.

4. Επιπλέον, η Κοινότητα έχει αρμοδιότητα σε άλλους τομείς οι οποίοι μπορούν να αποτελούν το αντικείμενο συμβάσεων της Συνδιάσκεψης της Χάγης, όπως είναι ο τομέας της εσωτερικής αγοράς (άρθρο 95 της συνθήκης ΕΚ) ή η προστασία του καταναλωτή (άρθρο 153 της συνθήκης ΕΚ).

5. Η Κοινότητα έχει κάνει χρήση της αρμοδιότητάς της θεσπίζοντας σειρά νομικών πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 61 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, όπως είναι:

   — ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας,

   — ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις,

   — ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

   — ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις,

   — την οδηγία 2003/8/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών μέσω της θέσπισης στοιχειωδών κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργέτημα πενίας στις διαφορές αυτές,

   — τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, και

   — τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις.

Διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου μπορούν επίσης να εξευρεθούν σε άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, κυρίως στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, της ασφάλειας, των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και της πνευματικής ιδιοκτησίας. Έτσι, οι κοινοτικές οδηγίες που επηρεάζονται από την σύμβαση της Χάγης για το εφαρμοστέο δίκαιο σε ορισμένα δικαιώματα επί τίτλων που κατέχονται από διαμεσολαβητές θεσπίσθηκαν βάσει του άρθρου 95 της συνθήκης ΕΚ.

6. Παρά το γεγονός ότι η συνθήκη ΕΚ δεν αναφέρεται ρητά σε εξωτερική αρμοδιότητα, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου οι προαναφερόμενες διατάξεις της συνθήκης ΕΚ αποτελούν όχι μόνο νομικές βάσεις για εσωτερικές πράξεις της Κοινότητας αλλά εξίσου για τη σύναψη διεθνών συμφωνιών από την Κοινότητα. Η Κοινότητα μπορεί να συνάπτει διεθνείς συμφωνίες στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες η εσωτερική αρμοδιότητα έχει ασκηθεί ήδη με σκοπό τη θέσπιση μέτρων για την υλοποίηση κοινής πολιτικής σε διάφορους τομείς, όπως αναφέρεται ανωτέρω, ή σε περιπτώσεις που η διεθνής συμφωνία είναι απαραίτητη για να επιτευχθεί ένας από τους κοινοτικούς στόχους ([1]). Η εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας είναι αποκλειστική στο μέτρο που μια διεθνής συμφωνία επηρεάζει τους εσωτερικούς κοινοτικούς κανόνες ή τροποποιεί το πεδίο εφαρμογής τους ([2]). Στις περιπτώσεις που ισχύει αυτό, δεν αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών αλλά της Κοινότητας η ανάληψη εξωτερικών δεσμεύσεων με τρίτα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς. Μια διεθνής συμφωνία μπορεί να εμπίπτει πλήρως ή μόνο σε ορισμένο βαθμό στο πεδίο αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας.

7. Οι κοινοτικές πράξεις είναι κανονικά δεσμευτικές για όλα τα κράτη μέλη. Όσον αφορά τον τίτλο IV της συνθήκης ΕΚ ο οποίος περιλαμβάνει τη νομική βάση της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, ισχύει ειδικό καθεστώς για τη Δανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με τον τίτλο IV της συνθήκης ΕΚ δεν είναι δεσμευτικά ή δεν εφαρμόζονται στη Δανία. Η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο συμμετέχουν σε νομικές πράξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με τον τίτλο IV εφόσον κοινοποιήσουν στο Συμβούλιο τη σχετική απόφασή τους. Και τα δύο κράτη μέλη αποφάσισαν να συμμετάσχουν σε όλα τα μέτρα που απαριθμούνται ανωτέρω στο σημείο 5.

8. Η έκταση των αρμοδιοτήτων τις οποίες μεταβίβασαν τα κράτη μέλη στην Κοινότητα σύμφωνα με τη συνθήκη ΕΚ υπόκειται, εκ φύσεως, σε συνεχή εξέλιξη. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της θα μεριμνήσουν ώστε οποιαδήποτε αλλαγή των κοινοτικών αρμοδιοτήτων να κοινοποιείται δεόντως στο Γενικό Γραμματεία της HCCH όπως ορίζεται στο άρθρο 2Α παράγραφος 4.

([1]) Γνωμοδότηση 1/76 του Δικαστηρίου, Συλλογή 1977, σ. 741· γνωμοδότηση 2/91, Συλλογή 1993, σ. I-1061· υπόθεση 22/70 («ΑΕΤR»), Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1971, σ. 263· υπόθεση C-467/98 («ελεύθερη αεροπλοΐα»), Επιτροπή κατά Δανίας, Συλλογή 2002, σ. I-9519.

([2]) Υπόθεση 22/70 («ΑΕΤR»)· Επιτροπή κατά Συμβουλίου· υπόθεση C-467/98 («ελεύθερη αεροπλοΐα»), Επιτροπή κατά Δανίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Δήλωση της Κοινότητας για ορισμένα θέματα που αφορούν τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο

Η Κοινότητα προσπαθεί να εξετάσει το κατά πόσον είναι προς το συμφέρον της να προσχωρήσει στις ισχύουσες συμβάσεις της Χάγης που υπάγονται στην αρμοδιότητα της Κοινότητας. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υφίσταται το συγκεκριμένο συμφέρον, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, σε συνεργασία με την Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να υπερβεί τις δυσκολίες που απορρέουν από την απουσία ρήτρας που να επιτρέπει την προσχώρηση οργανισμού περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης σε αυτές τις συμβάσεις.

Η Κοινότητα καταβάλλει περαιτέρω προσπάθεια προκειμένου να καταστήσει εφικτή τη συμμετοχή αντιπροσώπων του Μόνιμου Γραφείου της Συνδιάσκεψης της Χάγης σε συσκέψεις εμπειρογνωμόνων που διοργανώνονται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις οποίες συζητούνται θέματα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τη Συνδιάσκεψη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

STATUTE OF THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW

The Governments of the countries hereinafter specified:

the Federal Republic of Germany, Austria, Belgium, Denmark, Spain, Finland, France, Italy, Japan, Luxembourg, Norway, the Netherlands, Portugal, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Sweden and Switzerland;

In view of the permanent character of the Hague Conference on Private International Law;

Desiring to stress that character;

Having, to that end, deemed it desirable to provide the Conference with a Statute;

Have agreed upon the following provisions:

Article 1

The purpose of the Hague Conference is to work for the progressive unification of the rules of private international law.

Article 2

Members of the Hague Conference on Private International Law are the States which have already participated in one or more Sessions of the Conference and which accept the present Statute.

Any other State, the participation of which is from a juridical point of view of importance for the work of the Conference, may become a Member. The admission of new Member States shall be decided upon by the Governments of the participating States, upon the proposal of one or more of them, by a majority of the votes cast, within a period of six months from the date on which that proposal is submitted to the Governments.

The admission shall become effective upon the acceptance of the present Statute by the State concerned.

Article 2A

1. The Member States may, at a meeting concerning General Affairs and Policy where the majority of Member States is present, by a majority of the votes cast, decide to admit also as a Member any Regional Economic Integration Organisation which has submitted an application for membership to the Secretary General. References to Members under this Statute shall include such Member Organisations, except as otherwise expressly provided. The admission shall become effective upon the acceptance of the Statute by the Regional Economic Integration Organisation concerned.

2. To be eligible to apply for membership of the Conference, a Regional Economic Integration Organisation must be one constituted solely by sovereign States to which its Member States have transferred competence over a range of matters within the purview of the Conference, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

3. Each Regional Economic Integration Organisation applying for membership shall, at the time of such application, submit a declaration of competence specifying the matters in respect of which competence has been transferred to it by its Member States.

4. Each Member Organisation and its Member States shall ensure that any change regarding the competence of the Member Organisation or in its membership shall be notified to the Secretary General, who shall circulate such information to the other Members of the Conference.

5. Member States of the Member Organisation shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence have not been specifically declared or notified.

6. Any Member of the Conference may request the Member Organisation and its Member States to provide information as to whether the Member Organisation has competence in respect of any specific question which is before the Conference. The Member Organisation and its Member States shall ensure that this information is provided on such request.

7. The Member Organisation shall exercise membership rights on an alternative basis with its Member States that are Members of the Conference, in the areas of their respective competences.

8. The Member Organisation may exercise on matters within its competence, in any meetings of the Conference in which it is entitled to participate, a number of votes equal to the number of its Member States which have transferred competence to the Member Organisation in respect of the matter in question, and which are entitled to vote in and have registered for such meetings. Whenever the Member Organisation exercises its right to vote its Member States shall not exercise theirs, and conversely.

9. 'Regional Economic Integration Organisation' means an international organisation that is constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

Article 3

1. The Council on General Affairs and Policy (hereafter the Council), composed of all Members, has charge of the operation of the Conference. Meetings of the Council shall, in principle, be held annually.

2. The Council ensures such operation through a Permanent Bureau the activities of which it directs.

3. The Council shall examine all proposals intended to be placed on the agenda of the Conference. It shall be free to determine the action to be taken on such proposals.

4. The Netherlands Standing Government Committee, instituted by Royal Decree of February 20 1897 with a view to promoting the codification of private international law, shall, after consultation with the Members of the Conference, determine the date of the Diplomatic Sessions.

5. The Standing Government Committee shall address itself to the Government of the Netherlands for the convocation of the Members. The Chair of the Standing Government Committee presides over the Sessions of the Conference.

6. The Ordinary Sessions of the Conference shall, in principle, be held every four years.

7. If necessary, the Council may, after consultation with the Standing Government Committee, request the Government of the Netherlands to convene the Conference in Extraordinary Session.

8. The Council may consult the Standing Government Committee on any other matter relevant to the Conference.

Article 4

1. The Permanent Bureau shall have its seat at The Hague. It shall be composed of a Secretary General and four Secretaries who shall be appointed by the Government of the Netherlands upon presentation by the Standing Government Committee.

2. The Secretary General and the Secretaries must possess appropriate legal knowledge and practical experience. In their appointment account shall also be taken of diversity of geographic representation and of legal expertise.

3. The number of Secretaries may be increased after consultation with the Council and in accordance with Article 9.

Article 5

Under the direction of the Council, the Permanent Bureau shall be charged with:

(a) the preparation and organisation of the Sessions of the Hague Conference and the meetings of the Council and of any Special Commissions;

(b) the work of the Secretariat of the Sessions and meetings envisaged above;

(c) all the tasks which are included in the activity of a secretariat.

Article 6

1. With a view to facilitating communication between the Members of the Conference and the Permanent Bureau, the Government of each of the Member States shall designate a national organ and each Member Organisation a contact organ.

2. The Permanent Bureau may correspond with all the organs so designated and with the competent international organisations.

Article 7

1. The Sessions and, in the interval between Sessions, the Council, may set up Special Commissions to prepare draft Conventions or to study all questions of private international law which come within the purpose of the Conference.

2. The Sessions, Council and Special Commissions shall, to the furthest extent possible, operate on the basis of consensus.

Article 8

1. The budgeted costs of the Conference shall be apportioned among the Member States of the Conference.

2. A Member Organisation shall not be required to contribute in addition to its Member States to the annual budget of the Conference, but shall pay a sum to be determined by the Conference, in consultation with the Member Organisation, to cover additional administrative expenses arising out of its membership.

3. In any case, travelling and living expenses of the delegates to the Council and the Special Commissions shall be payable by the Members represented.

Article 9

1. The budget of the Conference shall be submitted each year to the Council of Diplomatic Representatives at The Hague for approval.

2. These Representatives shall also apportion among the Member States the expenses which are charged in that budget to the latter.

3. The Diplomatic Representatives shall meet for such purposes under the chairmanship of the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 10

1. The expenses resulting from the Ordinary and Extraordinary Sessions of the Conference shall be borne by the Government of the Netherlands.

2. In any case, the travelling and living expenses of the delegates shall be payable by the respective Members.

Article 11 (French text only)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Article 12

1. Amendments to the present Statute must be adopted by consensus of the Member States present at a meeting concerning General Affairs and Policy.

2. Such amendments shall enter into force, for all Members, three months after they are approved by two thirds of the Member States in accordance with their respective internal procedures, but not earlier than nine months from the date of their adoption.

3. The meeting referred to in paragraph 1 may change by consensus the periods of time referred to in paragraph 2.

Article 13

To provide for their execution, the provisions of the present Statute will be complemented by Regulations. The Regulations shall be established by the Permanent Bureau and submitted to a Diplomatic Session, the Council of Diplomatic Representatives or the Council on General Affairs and Policy for approval.

Article 14

1. The present Statute shall be submitted for acceptance to the Governments of States which participated in one or more Sessions of the Conference. It shall enter into force as soon as it is accepted by the majority of the States represented at the Seventh Session.

2. The statement of acceptance shall be deposited with the Netherlands Government, which shall make it known to the Governments referred to in the first paragraph of this Article.

3. The Netherlands Government shall, in the case of the admission of a new Member, inform all Members of the statement of acceptance of that new Member.

Article 15

1. Each Member may denounce the present Statute after a period of five years from the date of its entry into force under the terms of Article 14(1).

2. Notice of the denunciation shall be given to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiration of the budgetary year of the Conference, and shall become effective at the expiration of the said year, but only with respect to the Member which has given notice thereof.

The English and French texts of this Statute, as amended on…….. 200..., are equally authentic.

STATUT DE LA CONFÉRENCE DE LA HAYE DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Les gouvernements des pays ci-après énumérés:

la République fédérale d'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Danemark, l'Espagne, la Finlande, la France, l'Italie, le Japon, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, la Suède et la Suisse;

considérant le caractère permanent de la Conférence de La Haye de droit international privé;

désirant accentuer ce caractère;

ayant, à cette fin, estimé souhaitable de doter la Conférence d'un statut;

sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La Conférence de La Haye a pour but de travailler à l'unification progressive des règles de droit international privé.

Article 2

Sont membres de la Conférence de La Haye de droit international privé les États qui ont déjà participé à une ou plusieurs sessions de la Conférence et qui acceptent le présent statut.

Peuvent devenir membres tous autres États dont la participation présente un intérêt de nature juridique pour les travaux de la conférence. L'admission de nouveaux États membres est décidée par les gouvernements des États participants, sur proposition de l'un ou de plusieurs d'entre eux, à la majorité des voix émises, dans un délai de six mois, à dater du jour où les gouvernements ont été saisis de cette proposition.

L'admission devient définitive du fait de l'acceptation du présent statut par l'État intéressé.

Article 2A

1. Les États membres de la Conférence peuvent, lors d'une réunion relative aux affaires générales et à la politique rassemblant la majorité d'entre eux, à la majorité des voix émises, décider d'admettre également comme membre toute organisation régionale d'intégration économique qui a soumis une demande d'admission au secrétaire général. Toute référence faite dans le présent statut aux membres comprend ces organisations membres, sauf dispositions contraires. L'admission ne devient définitive qu'après l'acceptation du statut par l'organisation régionale d'intégration économique concernée.

2. Pour pouvoir demander son admission à la Conférence en qualité de membre, une organisation régionale d'intégration économique doit être composée uniquement d'États souverains, et doit posséder des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions qui sont du ressort de la conférence, y compris le pouvoir de prendre des décisions sur ces questions engageant ses États membres.

3. Chaque organisation régionale d'intégration économique qui dépose une demande d'admission présente, en même temps que sa demande, une déclaration de compétence précisant les questions pour lesquelles ses États membres lui ont transféré compétence.

4. Une organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que toute modification relative à la compétence ou à la composition d'une organisation membre est notifiée au secrétaire général, lequel diffuse cette information aux autres membres de la Conférence.

5. Les États membres d'une organisation membre sont réputés conserver leurs compétences sur toute question pour laquelle des transferts de compétence n'ont pas été spécifiquement déclarés ou notifiés.

6. Tout membre de la Conférence peut demander à l'organisation membre et ses États membres de fournir des informations quant à la compétence de l'organisation membre à l'égard de toute question spécifique dont la Conférence est saisie. L'organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que ces informations sont fournies en réponse à une telle demande.

7. L'organisation membre exerce les droits liés à sa qualité de membre en alternance avec ses États membres qui sont membres de la conférence, dans leurs domaines de compétence respectifs.

8. L'organisation membre peut disposer, pour les questions relevant de sa compétence, dans toute réunion de la Conférence à laquelle elle est habilitée à participer, d'un nombre de voix égal au nombre de ses États membres qui lui ont transféré compétence sur la matière en question, et qui sont habilités à voter lors de cette réunion et se sont enregistrés pour celle-ci. Lorsque l'organisation membre exerce son droit de vote, ses États membres n'exercent pas le leur, et inversement.

9. «Organisation régionale d'intégration économique» signifie une organisation internationale composée uniquement d'États souverains et qui possède des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions, y compris le pouvoir de prendre des décisions engageant ses États membres sur ces questions.

Article 3

1. Le fonctionnement de la Conférence est assuré par le conseil sur les affaires générales et la politique (ci-après: le conseil), composé de tous les membres. Les réunions du conseil se tiennent en principe tous les ans.

2. Le conseil assure ce fonctionnement par l'intermédiaire d'un bureau permanent dont il dirige les activités.

3. Le conseil examine toutes les propositions destinées à être mises à l'ordre du jour de la conférence. Il est libre d'apprécier la suite à donner à ces propositions.

4. La commission d'État néerlandaise, instituée par décret royal du 20 février 1897 en vue de promouvoir la codification du droit international privé, fixe, après consultation des membres de la conférence, la date des sessions diplomatiques.

5. La commission d'État s'adresse au gouvernement des Pays-Bas pour la convocation des membres. Le président de la commission d'État préside les sessions de la Conférence.

6. Les sessions ordinaires de la Conférence auront lieu, en principe, tous les quatre ans.

7. En cas de besoin, le conseil peut, après consultation de la commission d'État, prier le gouvernement des Pays-Bas de réunir la Conférence en session extraordinaire.

8. Le conseil peut consulter la commission d'État sur toute autre question intéressant la conférence.

Article 4

1. Le bureau permanent a son siège à La Haye. Il est composé d'un secrétaire général et de quatre secrétaires qui sont nommés par le gouvernement des Pays-Bas sur présentation de la commission d'État.

2. Le secrétaire général et les secrétaires devront posséder des connaissances juridiques et une expérience pratique appropriées. La diversité de la représentation géographique et de l'expertise juridique seront également prises en compte dans leur nomination.

3. Le nombre des secrétaires peut être augmenté après consultation du conseil et conformément à l'article 9.

Article 5

Sous la direction du conseil, le bureau permanent est chargé:

a) de la préparation et de l'organisation des sessions de la Conférence de La Haye, ainsi que des réunions du conseil et des commissions spéciales;

b) des travaux du secrétariat des sessions et des réunions ci-dessus prévues;

c) de toutes les tâches qui rentrent dans l'activité d'un secrétariat.

Article 6

1. En vue de faciliter les communications entre les membres de la Conférence et le bureau permanent, le gouvernement de chacun des États membres doit désigner un organe national, et chaque organisation membre un organe de liaison.

2. Le bureau permanent peut correspondre avec tous les organes ainsi désignés, et avec les organisations internationales compétentes.

Article 7

1. Les sessions, et dans l'intervalle des sessions, le conseil, peuvent instituer des commissions spéciales, en vue d'élaborer des projets de convention ou d'étudier toutes questions de droit international privé rentrant dans le but de la conférence.

2. Les sessions, le conseil et les commissions spéciales fonctionnent, dans toute la mesure du possible, sur la base du consensus.

Article 8

1. Les coûts prévus au budget annuel de la Conférence sont répartis entre les États membres de la conférence.

2. Une organisation membre n'est pas tenue de contribuer au budget annuel de la conférence, en plus de ses États membres, mais verse une somme, déterminée par la Conférence en concertation avec l'organisation membre, afin de couvrir les dépenses administratives additionnelles découlant de son statut de membre.

3. Dans tous les cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués au conseil et aux commissions spéciales sont à la charge des membres représentés.

Article 9

1. Le budget de la Conférence est soumis, chaque année, à l'approbation du conseil des représentants diplomatiques des États membres à La Haye.

2. Ces représentants fixent également la répartition, entre les États membres, des dépenses mises par ce budget à la charge de ces derniers.

3. Les représentants diplomatiques se réunissent, à ces fins, sous la présidence du ministre des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas.

Article 10

1. Les dépenses, résultant des sessions ordinaires et extraordinaires de la conférence, sont prises en charge par le gouvernement des Pays-Bas.

2. En tout cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués sont à la charge des membres respectifs.

Article 11

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent statut ou au règlement.

Article 12

1. Les modifications au présent statut doivent être adoptées par consensus des États membres présents lors d'une réunion sur les affaires générales et la politique.

2. Ces modifications doivent entrer en vigueur, pour tous les membres, trois mois après leur approbation, conformément à leurs procédures internes respectives, par les deux tiers des États membres, mais pas avant un délai de neuf mois suivant la date de leur adoption.

3. La réunion mentionnée au paragraphe premier peut, par consensus, modifier les délais mentionnés au paragraphe 2.

Article 13

Les dispositions du présent statut seront complétées par des règlements, en vue d'en assurer l'exécution. Ces règlements seront établis par le bureau permanent et soumis à l'approbation d'une session diplomatique, du conseil des représentants diplomatiques ou du conseil sur les affaires générales et la politique.

Article 14

1. Le présent statut sera soumis à l'acceptation des gouvernements des États ayant participé à une ou plusieurs sessions de la conférence. Il entrera en vigueur dès qu'il sera accepté par la majorité des États représentés à la septième session.

2. La déclaration d'acceptation sera déposée auprès du gouvernement néerlandais, qui en donnera connaissance aux gouvernements visés au premier alinéa de cet article.

3. Le gouvernement néerlandais notifie, en cas d'admission d'un nouveau membre, la déclaration d'acceptation de ce nouveau membre à tous les membres.

Article 15

1. Chaque membre pourra dénoncer le présent statut après une période de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur aux termes de l'article 14, premier alinéa.

2. La dénonciation devra être notifiée au ministère des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas, au moins six mois avant l'expiration de l'année budgétaire de la conférence, et produira son effet à l'expiration de ladite année, mais uniquement à l'égard du membre qui l'aura notifiée.

Les textes français et anglais du statut, tel que modifié le …… 200., font également foi.